

ŘEHOLE SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

Provincie kapucínů v ČR

č.j.: 027/06

Potvrzuji, že český překlad Řehole Sekulárního františkánského řádu souhlasí s latinským textem uveřejněným v Acta OFM XCVII (1978), str. 364-369.

V Praze 5.5.2006

br. Jiří Lukáš Šebák, provinciál

Dopis čtyř generálních ministrů Františkánské rodiny

bratřím a sestrám ze Sekulárního františkánského řádu při příležitosti předání Řehole, kterou pro ně schválil Svatý stolec.

S radostí vám oznamujeme, že Svatý stolec schválil apoštolským listem *Seraphicus Patriarcha* ze dne 24. Června 1978, [opatřeným pečeti] s Rybářským prstenem, přepracovanou Řeholi Sekulárního františkánského řádu, kterou se ruší a nahrazuje předcházející [řehole] papeže Lva XIII. Za tento nádherný dar vděčíme papeži Pavlu VI., který jej udělil krátce před tím, než opustil tento svět. On vás miloval. Vskutku často dával najevo svou lásku k Sekulárnímu františkánskému řádu a obracel se na vás s nezapomenutelnými slovy, jako v červnu 1968 a v roce 1971 při příležitosti 750. výročí [vzniku dokumentu] *Memoriale Propositi*.

Od 7. března 1966, kdy Posvátná kongregace pro řeholníky dala souhlas, aby se započalo s přizpůsobováním legislativy Sekulárního františkánského řádu potřebám dnešní doby, bylo třeba projít dlouhou a náročnou cestu. Chtěli bychom ocenit práci, kterou vykonali bratři a sestry i bratrská společenství (fraternity) prostřednictvím takových publikací, jako je *Způsob života* nebo *Cesty*, a prostřednictvím neúnavné práce Předsednictva Mezinárodní rady po jejím ustavení v roce 1973. Tato práce měla prvořadý význam při hledání cest Ducha a byla velmi účinná při rozpoznávání přítomnosti a životnosti františkánského charismatu v Božím lidu naší doby. Řehole, kterou vám dnes předkládáme, není pouhým plodem těchto snažení. Církev vám ji předává jako *pravidlo života*.

Nejprve si všimněte jejího evangelního obsahu; přijměte františkánské poselství, které přináší, a vedení, které vám nabízí v životě podle svatého evangelia. Jedním ze stěžejních předpokladů kýžené obnovy je *návrat k počátkům*, k duchovní zkušenosti Františka z Assisi a kajících bratří a sester, kteří v něm našli inspiraci a vedení. Právě proto byl jako předmluva vsunut *List věřícím (I. verze)* a proto se také [v Řeholi] stále odkazuje na učení a příklad sv. Františka. Druhým stěžejním předpokladem [obnovy] je pozornost k projevům *Ducha ve znameních doby*.

Z těchto dvou předpokladů vycházejte při uskutečňování výzev Řehole k *tvůrčivosti a uplatňování spoluzodpovědnosti*. Výsledky tohoto tvořivého úsilí bude třeba v některých případech formulovat prostřednictvím stanov. V tomto smyslu i 3. článek Řehole vyhláší toto obecné pravidlo: "Řehole se bude uvádět do života podle Generálních konstitucí a zvláštních stanov." My, františkánští ministři, se všemi našimi bratry, jsme vždy ochotni pohotově vám nabízet veškerou [duchovní] asistenci, abychom společně kráčeli po cestách Páně. S tímto smýšlením radostně předáváme přepracovanou Řeholi Sekulárního františkánského řádu Předsednictvu Mezinárodní rady SFŘ a jeho prostřednictvím všem sekulárním františkánům, aby ji přijali jako pravidlo života.

V Římě, 4. října 1978.

br. Konstantin Koser OFM, generální ministr

br. Vital M. Bommarco OFMConv., generální ministr

br. Paschal Rywalski OFMCap., generální ministr

br. Roland Faley TOR, generální ministr

Schvalovací apoštolský list **Papež Pavel VI. na věčnou paměť:**

Serafinský patriarcha svatý František z Assisi za svého života i po své slavné smrti nejen že mnohé povzbuzoval k tomu, aby sloužili Bohu v řeholní rodině, kterou založil, ale přivedl i četné laiky k tomu, aby zachovávali jeho zásady, nakolik je to v jejich životě ve světě možné. Vskutku, abychom užili slova našeho předchůdce Pia XI., “zdá se, ... že nikdy nežil jiný člověk, na kterém by tak živě a věrně zazářila podobnost s Ježíšem Kristem a evangelní způsob života, jako tomu bylo u Františka. Proto on, který se sám nazval hlasatelem velikého Krále, byl právem nazýván druhým Kristem, neboť se svým současníkům i budoucím staletím jevil jako Kristus, který znovu ožil. Proto i dnes takto žije před očima lidí a bude stále žít po všechny budoucí generace” (Encyklika *Rite expiatis* z 30. dubna 1926; AAS 18 [1926], str. 154).

Radujeme se, že “františkánské charisma” je zde přítomno k prospěchu církve a lidské společnosti právě dnes, kdy se tak šíří líbivé nauky a podporují sklony, které odcizují duše Bohu a nadpřirozeným věcem.

S chvályhodným úsilím a společnou prací se čtyři františkánské řády po dobu deseti let snažily vypracovat novou Řeholi Sekulárního III. [františkánského] řádu či Sekulárního františkánského řádu, jak se nyní nazývá. Bylo to nutné vzhledem ke změněným podmínkám doby i s ohledem na pokyny a povzbuzení, která v této věci vydal ekumenický II. vatikánský koncil.

Naši vroucně milovaní synové, generální ministři čtyř františkánských řádů se pak na nás obrátili s prosbou, abychom schválili takto sestavenou řeholi. A my, vedeni příklady některých našich předchůdců – naposledy Lva XIII. – rádi jsme se rozhodli vyhovět této žádosti. A tak poté, co jsme všechno pozorně zvažovali, dospěli jsme ke kvalifikovanému a uváženému rozhodnutí a po poradě s Posvátnou kongregací pro řeholníky a sekulární instituty, která pečlivě prozkoumala předložený text, i plní důvěry, že způsob života hlásaný oním podivuhodným mužem z Assisi dostane nový impuls a vykvete v plné síle, schvalujeme a prostřednictvím tohoto listu plností naší apoštolské moci potvrzujeme Řeholi Sekulárního františkánského řádu, které udělujeme sílu apoštolsky schváleného zákonného ustanovení, pokud souhlasí s předlohou, která se uchovává v archivu Posvátné kongregace pro řeholníky a sekulární instituty a začíná slovy “*Inter spirituales familias*” a končí slovy “*ad normam Constitutionum, petenda*”.

Tímto listem a naší autoritou rušíme dřívější Řeholi [sdružení], které se nazývalo Sekulární III. františkánský řád. A stanovujeme, že tento list nabývá účinnosti a je platný nyní i v budoucnosti, i kdyby nějaký dokument tvrdil opak.

Dáno v Římě u sv. Petra a [opatřeno pečeti] s rybářským prstenem dne 24. června 1978, v 16. roce našeho pontifikátu.

Jan kard. Villot, státní sekretář

Uveřejněno v *Acta Apostolicae Sedis* 70 [1978], str. 454–455.

Řehole Sekulárního františkánského řádu

Předmluva

POVZBUZENÍ SV. FRANTIŠKA KAJÍCÍM BRATRŮM A SESTRÁM

[neboli Slova života a spásy někdy též nazývaná: 1. verze Listu věřícím]

Ve jménu Páně!

O těch, kteří konají pokání

Všichni, kteří milují Boha *celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou* (srov. Mk 12, 30) a milují své bližní jako sami sebe (srov. Mt. 22, 39), mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó, jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvávají, neboť *na nich spočine Duch Hospodinův* (srov. Iz 11, 2) a *učiní si u nich příbytek* (srov. Jan 14, 23) a domov, a jsou *děťmi nebeského Otce* (srov. Mt 5, 45), jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista (srov. Mt 12, 50). Snoubenci jsme tehdy, když v Duchu svatém se spojuje věrná duše s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jeho bratry jsme, když *plníme vůli nebeského Otce* (srov. Mt 12, 50). Matkami [pak jsme], když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle (srov. 1 Kor 6, 20) díky božské lásce a čistému a upřímnému svědomí; rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor (srov. Mt 5, 16).

Ó, jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích! Ó, jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó, jak je svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce (srov. Jan 10, 15) a modlil se k Otcí slovy: *Otče svatý, zachovej ve mém jménu ty, které jsi mi ve světě dal* (Jan 17, 11); *byli tvoji a mně jsi je dal* (Jan 17, 6). A *slova, která jsi dal mně, dal jsem jim; oni je přijali a skutečně uvěřili, že jsem vyšel od tebe, a poznali, že jsi mě poslal* (srov. Jan 17, 8). Za ně prosím, a *ne za svět* (srov. Jan 17, 9). *Posvět' je* (Jan 17, 17) a požehnej [jim]; *pro ně se posvěcuji* (Jan 17, 19). *Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěřili ve mne* (Jan 17, 20), *aby byli posvěceni v jednotě* (srov. Jan 17, 23) *jako my* (Jan 17, 11). A chci, Otče, *aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu* (srov. Jan 17, 24) *ve tvém království* (Mt 20, 21). Amen.

O těch, kdo nečiní pokání

Avšak všichni ti a ty, kdo nežijí v pokání a nepřijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista, ale žijí v neřestech a hříších, jdou za špatnou žádostivostí a špatnými touhami svého těla, nezachovávají, co přislíbili Pánu, ale tělesně slouží světu tělesnými žádostmi a světskou starostlivostí: ti jsou drženi ďáblem, jehož jsou dětmi a jehož skutky konají (srov. Jan 8, 41), jsou slepí, protože nevidí opravdové světlo, našeho Pána Ježíše Krista. Nemají duchovní moudrost, protože nemají Božího Syna, který je pravou moudrostí Otce, a je o nich řečeno: *S celou svou moudrostí byli v koncích* (Žl 107 [106], 27) a : *Prokletci, kteří se odvrátili od tvých přikázání* (Žl 119 [118], 21).

Vidí a nechápou, poznávají a konají zlo a [tak] sami vědomě ztrácejí [své] duše. Pohled'te, slepci, kteří jste oklamáni svými nepřáteli: tělem, světem a ďáblem; protože pro tělo je příjemné hřešit ale obtížné je sloužit Bohu; neboť všechny neřesti a hříchy vycházejí *a pocházejí z lidského srdce*, jak praví Pán v evangeliu (srov. Mk 7, 21). A nemáte nic ani v tomto světě, ani v budoucím. A myslíte si, že nadlouho vlastníte marnosti tohoto světa, ale jste oklamáni, protože přijde den a hodina, o kterých neuvažujete, nevíte a ani netušíte; tělo slábne, smrt se blíží a tak se umírá trpkou smrtí.

A kdekoliv, kdykoliv a jakkoliv člověk umírá ve smrtelném hříchu, bez pokání a zadostiučinění, pokud může konat zadostiučinění a nekoná, ďábel uchvátí jeho duši z jeho těla v takové úzkosti a zmatku, jaký nikdo nemůže znát, leda ten, kdo to zakouší. A všechny schopnosti, nadání, moc a *vědění a moudrost* (2 Kron 1, 12), které si mysleli že mají, budou od nich odňaty (srov. Lk 8, 18; Mk 4, 25). A majetek zanechávají příbuzným a přátelům, kteří si ho odnesou a rozdělí a pak řeknou: *Zlořečená ať je jeho duše, protože nám mohl dát víc a získat víc, než získal. Tělo sežerou červi a tak ztratili tělo i duši v tomto pomíjivém světě a půjdou do pekla, kde se budou trápit bez konce.*

Všechny ty, ke komu dojde tento dopis, žádáme v lásce, kterou je Bůh (srov. 1 Jan 4, 16), aby tato výše uvedená, vůni šířící slova našeho Pána Ježíše Krista s božskou láskou laskavě přijali. A kdo neumějí číst, ať si [je] nechají často předčítat; ať je svatou činností u sebe uchovávají až do konce, neboť *jsou duch a život* (Jan 6, 63). A kdo tak neučiní, budou muset *vydat počet v den soudu* (srov. Mt 12, 36) *před soudním stolcem* našeho Pána Ježíše Krista (srov. Řím 14, 10).

Hlava I

SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD (SFŘ)¹

1. Mezi duchovními rodinami, které Duch Svatý probudil v církvi², sdružuje františkánská rodina všechny členy Božího lidu – laiky, řeholníky i kněze – kteří se cítí povoláni následovat Krista ve stopách sv. Františka z Assisi³.

Tito [všichni] chtějí různými způsoby a formami, ale v živém vzájemném společenství, zpřítomňovat společné charisma serafinského Otce v životě a poslání církve⁴.

2. V rámci této [františkánské] rodiny zaujímá své zvláštní místo Sekulární františkánský řád, který je charakterizován jako organická jednota všech katolických bratrských společenství (fraternit), rozptýlených po celém světě a otevřených pro všechny skupiny věřících. V těchto bratrských společenstvích se bratři a sestry z podnětu Ducha Svatého snaží ve svém světském stavu dosahovat dokonalosti v lásce a profesi (slibem) se zavazují žít evangelium tak jako sv. František podle této Řehole, potvrzené církvi⁵.

3. Tato Řehole po [dokumentu] *“Memoriale propositi”* (1221) a po řeholích schválených papeži Mikulášem IV. a Lvem XIII. přizpůsobuje Sekulární františkánský řád potřebám a očekáváním svaté církve ve změněných podmínkách doby. Výklad Řehole přísluší Svatému stolci. Řehole se bude uvádět do života podle Generálních konstitucí a zvláštních stanov.

Hlava II

ZPŮSOB ŽIVOTA

4. Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista [čerpal] podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi⁶. Kristus je dar Otcovy lásky a cesta k němu. On je pravda, do které nás uvádí Duch Svatý. On [sám] je život, který nám přišel dát v hojnosti⁷.

Sekulární františkáni se kromě toho mají často věnovat četbě evangelia. Z evangelia mají přecházet k životu a ze života k evangeliu⁸.

5. Ať proto sekulární františkáni hledají Krista živého a působícího v bratřích a sestřích, v Písmu svatém, v církvi i v liturgických úkonech. Ať je pro ně inspirací a cestou jejich eucharistického života víra sv. Františka, který dal napsat tato slova: “Nevidím tělesně na tomto světě z nejvyššího Syna Božího nic než jeho nejsvětější tělo a nejsvětější krev”⁹.

6. Když byli ve křtu spolu s Kristem pohřbeni a vzkříšeni, a tak se stali živými údy církve, a když k němu byli ještě těsněji připojeni skrze profesi, ať se stanou svědky a nástroji jeho poslání mezi lidmi a hlásají Krista životem i slovy. A protože se nechali inspirovat sv. Františkem a spolu s ním jsou povoláni obnovovat církev, ať se horlivě snaží žít v plném společenství s papežem, biskupy a kněžími a napomáhají otevřenému i apoštolsky tvořivému a plodnému dialogu plnému důvěry¹⁰.

7. Jako “kající bratři a sestry”¹¹ podněcovaní na základě svého povolání dynamickou silou evangelia ať naprostou a dokonalou vnitřní proměnou uvádějí svůj způsob myšlení a jednání do souladu s Kristem. [Tuto proměnu], kterou samo evangelium nazývá “obrácením”, je vzhledem k lidské křehkosti třeba konat denně¹².

Na této cestě obnovy je svátost smíření výsadním znamením Otcova milosrdenství a pramenem milosti¹³.

8. Tak jako se Ježíš vpravdě klaněl Otcovi, tak ať i oni učiní modlitbu a kontemplaci středem své existence i činnosti¹⁴.

¹ Nazývaný také Sekulární františkánské bratrské společenství nebo Třetí františkánský řád [či Třetí řád sv. Františka] (latinsky Tertius ordo franciscanus), zkratka TOF.

² II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 43

³ Pius XII., Promluva k terciářům 1 (1.7.1956)

⁴ II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 4,8

⁵ Kán. 314 CIC

⁶ 1 Cel 18.115

⁷ Jan 3,16; 14,6

⁸ II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 30,8

⁹ Závěť sv. Františka 10

¹⁰ Pavel VI., Promluva k terciářům 3 (19.5.1971)

¹¹ Memoriale propositi

¹² II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 8; Dekret Unitatis Redintegratio 4: kap. O kajícnosti, Úvod.

¹³ II. vatikánský koncil, Dekret Presbyterorum Ordinis 18,2

¹⁴ II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 4,1-3

Ať se účastní svátostného života církve, především eucharistie, a připojují se k liturgické modlitbě jednou z forem, které církve předkládá. Tak ať [v sobě] obnovují tajemství Kristova života.

9. Pannu Marii, pokornou služebnici Páně, jež ochotně přijímala všechna Boží slova a podněty, zahrnoval sv. František nevýslovnou láskou a prohlásil ji za ochránkyni a patronku své rodiny¹⁵. Ať jí sekulární františkáni prokazují svou vroucí náklonnost tím, že jí následují v její naprosté odevzdanosti ducha. Ať jsou jí podobní i v její modlitbě, která je skutečně plná důvěry¹⁶.

10. Ať se spojují s vykupitelskou poslušností Ježíše, který vložil svou vůli do Otcových rukou. V různých životních situacích ať věrně plní své stavovské povinnosti¹⁷. Ať následují Krista chudého a ukřižovaného a vyznávají ho i v obtížích a pronásledováních¹⁸.

11. Kristus si s důvěrou v Otce vyvolil pro sebe a svou Matku život v chudobě a pokoře¹⁹, i když s pozorností a láskou oceňoval všechno stvořené. Proto ať [mají] sekulární františkáni správné smýšlení a uchovávají si odstup při užívání časných dober, když si obstarávají své hmotné potřeby. Ať jsou si vědomi, že podle evangelia jsou jen správci statků, které dostali ve prospěch Božích dětí.

Ať se v duchu "blahoslavenství" snaží očišťovat své srdce od veškeré náklonnosti a žádostivosti po majetku a moci. Vždyť jsou "poutníky a cizinci" na cestě do Otcova domu²⁰.

12. Jako svědkové budoucích dober jsou s ohledem na povolání, které přijali, povinni usilovat o čistotu srdce, a tak se stávat svobodnými pro lásku k Bohu i k bratřím a sestřím²¹.

13. Jako [nebeský] Otec spatřuje v každém člověku rysy svého Syna, který je první z mnoha bratří a sester²², ať i sekulární františkáni přijímají všechny lidi pokorně a laskavě jako dar od Pána²³ a jako Kristův obraz.

Smysl pro bratrství ať v nich vytváří radostnou ochotu přibližovat se ke všem lidem, zvláště nejmenším. Ať se pro ně snaží vytvořit životní podmínky důstojné tvorů vykoupených Kristem²⁴.

14. Spolu se všemi lidmi dobré vůle jsou povoláni k tomu, aby budovali svět, který je bratrštější a více [odpovídá] evangeliu, aby se [tak] uskutečňovalo Boží království. Jsou si také vědomi toho, že každý, kdo "následuje Krista, [jako] dokonalého člověka, i sám se více stává člověkem". Proto ať náležitě a v křesťanském duchu služby vykonávají to, za co mají zodpovědnost²⁵.

15. Jako jednotlivci i jako společenství ať vydávají svědectví svým lidským životem a také odvážnými činy při prosazování spravedlnosti, především ve veřejném životě. Ať se také zavazují ke konkrétním rozhodnutím, která jsou v souladu s jejich vírou²⁶.

16. Práci ať považují za dar a jakousi účast na stvoření, vykoupení a službě lidskému společenství²⁷.

17. Ve svých rodinách ať žijí františkánským duchem pokoje, věrnosti a úcty k životu a tak ať se snaží vydávat svědectví o světě již obnoveném v Kristu²⁸.

Manželé zvláště tím, že prožívají milosti plynoucí z manželství, ať vydávají ve světě svědectví o Kristově lásce vůči jeho církvi. Prostou a otevřenou křesťanskou výchovou, s citlivostí k povolání každého ze svých dětí ať jim radostně zprostředkovávají svou lidskou a duchovní cestu²⁹.

18. Kromě toho ať mají úctu k ostatnímu stvoření, živému i neživému, které "je obrazem Nejvyššího"³⁰. Od pokušení zneužívat je ať se snaží přejít k františkánskému pojetí všeobecného bratrství.

19. Ať jsou šířiteli pokoje a pamatují, že pokoj je třeba neúnavně budovat. Ať tedy hledají prostřednictvím dialogu cesty k jednotě a bratrské shodě s důvěrou, že v každém člověku je přítomen božský zárodek a že láska a odpuštění

¹⁵ 2 Cel 198

¹⁶ II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 67; Dekret Apostolicam Actuositatem 4

¹⁷ II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 41

¹⁸ II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 42,2

¹⁹ List věřícím 5

²⁰ Řím 8,17; II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 7,5

²¹ Napomenutí sv. Františka 16; List věřícím 69

²² Řím 8,29

²³ 2 Cel 85; List věřícím 26; Nepotvrzená řehole sv. Františka 7,13

²⁴ Nepotvrzená řehole sv. Františka 9,3; Mt 25,40

²⁵ II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 31; Konstituce Gaudium et Spes 93

²⁶ II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 14

²⁷ II. vatikánský koncil, Konstituce Gaudium et Spes 67,2; Nepotvrzená řehole sv. Františka 7,4; Řehole sv. Františka 5,1

²⁸ Řehole Lva XIII., II,8

²⁹ II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 41,5; Dekret Apostolicam Actuositatem 30,2-3

³⁰ 1 Cel 80; Chvalozpěv stvoření 4

mají přetvářející moc³¹.

Jako hlasatelé dokonalé radosti ať se za všech okolností snaží přinášet druhým radost a naději³².

A protože jsou ponořeni do Kristova zmrtvýchvstání, které dává pravý význam sestře smrti, ať konečné setkání s Otcem očekávají s jasnou myslí³³.

Hlava III

ŽIVOT V BRATSKÉM SPOLEČENSTVÍ

20. Sekulární františkánský řád se člení na bratrská společenství na různých úrovních: místní, oblastní, národní a mezinárodní. Každé z nich je v církvi samostatnou právnickou osobou³⁴. Vzájemné vazby a spolupráce mezi bratrskými společenstvími na různých úrovních se řídí podle ustanovení této Řehole a Konstitucí.

21. Každé bratrské společenství na jakékoli úrovni animuje a vede rada a ministr (nebo předseda), které podle Konstitucí volí všichni [členové] s profesí³⁵. Časově omezená služba [rady a ministra] vyžaduje ochotu a připravenost i zodpovědnost vůči jednotlivcům a skupinám. Podle ustanovení Konstitucí se bratrská společenství pod vedením příslušné rady [mohou] dále členit s ohledem na rozličné potřeby svých členů a oblastí.

22. Místní bratrské společenství má být kanonicky ustavené. Tak se stává základní buňkou celého řádu a viditelným znamením církve, která je společenstvím lásky. Má být výsadním místem, kde se rozvíjí citění s církví a františkánské povolání a kde členové čerpají povzbuzení k apoštolátu³⁶.

23. Žádosti o přijetí do Sekulárního františkánského řádu se předkládají místnímu bratrskému společenství. O přijetí nových bratří a sester pak rozhodne rada [bratrského společenství]³⁷. Začlenění [do řádu] má [tyto etapy]: období seznamování [s řádem] (období iniciace); období alespoň roční formace; a slib [zachovávat] Řeholi (profese)³⁸. Celé bratrské společenství je zavázáno podílet se na tomto postupném [začleňování] svým způsobem života. Co se týká věku, kdy je možno skládat profesi, a pokud jde o odlišující františkánské znamení³⁹, ať se každý řídí stanovami. Profese je svou povahou trvalý závazek⁴⁰. Členové, kteří se dostanou do zvláštních obtíží, mohou v bratrském dialogu projednat své problémy s radou. Je-li nutné [rozhodnout] o vystoupení nebo o trvalém propuštění z řádu, je k tomu kompetentní rada bratrského společenství, která se řídí podle ustanovení Konstitucí⁴¹.

24. Rada ať rozvíjí společenství mezi členy organizováním pravidelných shromáždění a častých setkání také s jinými františkánskými skupinami, zvláště z řad mládeže. Volbou vhodných prostředků ať napomáhá růstu františkánského a církevního života a každého ať povzbuzuje k životu v bratrském společenství⁴². Toto společenství, které zahrnuje i zemřelé bratry a sestry, ať pokračuje i po jejich smrti modlitbami a obětmi mše svaté za jejich duše⁴³.

25. Všichni bratří a sestry ať přiměřeně podle svých možností přispívají na nezbytné výdaje spojené s životem bratrského společenství a na podporu bohoslužeb, apoštolátu a charitativní činnosti. Místní bratrská společenství ať se pak snaží přispívat na výdaje rad bratrských společenství vyšší úrovně⁴⁴.

26. Jako konkrétní znamení společenství a spoluodpovědnosti ať si rady na jednotlivých úrovních vyžádají podle Konstitucí od představených čtyř františkánských řeholních rodin, s nimiž jsou sekulární františkáni již po staletí spojeni, vhodné řeholníky připravené pro duchovní asistenci.

V zájmu posilování věrnosti charismatu a zachovávání Řehole a také proto, aby se více rozvíjel život bratrského společenství, ať ministr nebo předseda nezapomíná se souhlasem své rady zvat příslušné řeholní představené na pravidelnou pastorační vizitaci⁴⁵ a žádat pověřené bratry (sestry) z bratrského společenství vyšší úrovně také o bratrskou vizitaci podle ustanovení Konstitucí.

³¹ Řehole Lva XIII., II,9; Legenda tří druhů 14,58

³² Napomenutí sv. Františka 21; Nepotvrzená řehole sv. Františka 7,17

³³ II. vatikánský koncil, Konstituce Gaudium et Spes 78,1-2

³⁴ Kán. 309 CIC

³⁵ Kán. 309 CIC

³⁶ Pius XII., Promluva k terciářům 3 (1.7.1956)

³⁷ Kán. 307 CIC

³⁸ Memoriale propositi 29-30

³⁹ 1 Cel 22

⁴⁰ Memoriale propositi 31

⁴¹ Kán. 308 CIC

⁴² Kán. 309 CIC

⁴³ Memoriale propositi 23

⁴⁴ Memoriale propositi 30

⁴⁵ Řehole Mikuláše IV., 16

“A kdokoli to bude zachovávat, at’ je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi at’ je naplněn požehnáním jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem...” (*Požehnání sv. Františka z jeho Závěti*)⁴⁶

⁴⁶ Závět’ sv. Františka 40